

فراخوان اقدام فوری

محکومیت معترضان شکنجه شده به اعدام

سه معترض جوان با نام‌های جواد روحی، مهدی محمدی فرد و عرشیا تکدستان در ارتباط با اعتراضات در نوشهر، استان مازندران و در پی محاکمه‌های به شدت ناعادلانه در خطر اعدام قرار دارند. دادگاه انقلاب اظهار داشت که آنها با رقصیدن، کف زدن، شعار سردادن یا سوزاندن روسری، «اغتشاشات» را «تحریک و تشویق» کرده‌اند. مقامات این جوانان را مورد ضرب و شتم، شلاق، شوک الکتریکی، آویزان کردن، تهدید به مرگ، تجاوز یا دیگر خشونت‌های جنسی قرار داده‌اند تا از آنها «اعترافات» اجباری بگیرند.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگو برداری کنید.

ریاست قوه قضائیه، آقای غلامحسین محسنی اژه‌ای

c/o Embassy of Iran to the European Union, Avenue Franklin Roosevelt No. 15, 1050 Bruxelles, Belgium

جناب آقای غلامحسین محسنی اژه‌ای،

سه معترض جوان شکنجه شده با نام‌های عرشیا تکدستان ۱۸ ساله، مهدی محمدی فرد ۱۹ ساله و جواد روحی ۳۱ ساله، در معرض خطر اعدام قرار دارند. احکام آن‌ها مرتبط با اعتراضات صورت گرفته در نوشهر استان مازندران در تاریخ ۳۰ شهریور ۱۴۰۱ است. آن‌ها در آذر ماه ۱۴۰۱ از بابت اتهامات «محرابه» و «افساد فی الارض» به دو بار اعدام محکوم شدند. جواد روحی یک حکم سوم اعدام هم از بابت اتهام «ارتداد» دریافت کرده است که بر اساس «اعترافات» حاصل از شکنجه مبنی بر سوزاندن قرآن صادر شده است. دادگاه انقلاب ساری در متن دادنامه که توسط عفو بین‌الملل مطالعه شده، اعلام کرده که این سه جوان با رقصیدن، کف زدن، شعار سردادن یا سوزاندن روسری، دست به «اغوا و تحریک» مردم در جهت تخریب، ایجاد حریق و خرابکاری «گسترده» زده‌اند. در پرونده جواد روحی و عرشیا تکدستان، مقامات دادستانی هیچ مدرکی دال بر دست داشتن آن‌ها در چنین اعمالی ارائه نکرده‌اند و دادگاه تنها به «اعترافات» حاصل از شکنجه آنها مبنی بر ورود به کیوسک پلیس راهنمایی و رانندگی و و پرتاب اشیا به بیرون (در پرونده جواد روحی) و پرتاب سنگ و بطری شیشه‌ای به سمت یک ماشین نیروی انتظامی و بستن خیابان (در مورد عرشیا تکدستان) استناد کرده است. دادگاه همچنین به «اعترافات» جواد روحی مبنی بر هشدار وی به دیگر معترضان درباره ورود به فرمانداری اشاره کرد و نتیجه گرفت که این امر «هدایت و رهبری» او را در اعتراضات ثابت می‌کند. جواد روحی در دادگاه تأکید کرد که شرکت او در تظاهرات مسالمت‌آمیز بوده است. در پرونده مهدی محمدی فرد، مقامات دادستانی به «اعترافات» اجباری او مبنی بر تحریک اماکن عمومی استناد کردند و همینطور به کلیبی که ظاهراً او را در حال پرتاب کوکتل مولوتف به داخل کیوسک پلیس راهنمایی و رانندگی نشان می‌دهد. وکیل وی در دادگاه اظهار داشت که این کلیپ، ادعاهای دادستانی مبنی بر اقدامات گسترده را ثابت نمی‌کند و «اعترافات» مهدی محمدی فرد از روی فشار و اجبار بوده است. صدور مجازات اعدام برای چنین اتهاماتی نقض فاحش حق حیات افراد تحت قوانین بین‌المللی است که استفاده از مجازات اعدام را برای جرایمی که مصداق قتل عمد نیست، ممنوع کرده است.

بر اساس یافته‌های عفو بین‌الملل، جوانان نام‌برده جهت «اعتراف‌گیری» مورد ناپدیدسازی قهری و انواع شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز قرار گرفته‌اند از جمله حبس طولانی‌مدت در سلول‌های انفرادی، آویزان شدن، ضرب و شتم، شلاق، شوک الکتریکی، تهدید به مرگ با گذاشتن اسلحه به روی پیشانی و تجاوز یا سایر خشونت‌های جنسی از جمله گذاشتن یخ روی بیضه‌ها. در نتیجه این شکنجه‌ها، جواد روحی دچار پارگی کتف، عدم کنترل ادرار، عوارض گوارشی و اختلالات حرکتی و گفتاری و عرشیا تکدستان دچار شکستگی انگشت پا و مشکلات حافظه شد. بر اساس اطلاعات عفو بین‌الملل، بینی مهدی محمدی فرد به دلیل ضرب و شتم در زمان دستگیری شکست و او به دلیل تجاوز دچار جراحات مقعدی و خونریزی مقعدی شد. این سه جوان از حق دسترسی به وکیل در دوران تحقیقات و حق انتخاب وکیل مستقل و مورد نظر خود در مرحله محاکمه محروم شدند. محاکمه هر یک از آن‌ها محدود به یک جلسه کمتر از یک ساعت بود. درخواست تجدیدنظر آن‌ها اکنون در دیوان عالی کشور تحت بررسی است.

از شما می‌خواهیم احکام محکومیت و مجازات اعدام عرشیا تکدستان، مهدی محمدی فرد و جواد روحی را فوراً لغو نموده و تمامی اتهامات مربوط به مشارکت مسالمت‌آمیز آنها در اعتراضات را پس بگیرید. در صورت متهم بودن آن‌ها به یکی از جرایم به رسمیت شناخته شده در سطح جهان، روند دادرسی مجدد باید مطابق با موازین بین‌المللی دادرسی عادلانه، بدون توسل به مجازات اعدام و با کنار گذاشتن «اعترافات» اجباری صورت گیرد. گزارشات مربوط به اعمال شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز علیه آنها باید به طور مستقل مورد بررسی قرار گیرد و کلیه افراد مظنون به مسئولیت داشتن در آن باید پاسخگو شوند. من همچنین از شما می‌خواهم که مراقبت‌های پزشکی تخصصی و مناسب را برای رسیدگی به صدمات ناشی از شکنجه در اختیار این افراد قرار بدهید.

اطلاعات تکمیلی

ماموران سپاه پاسداران جواد روحی را در تاریخ ۳۱ شهریور ۱۴۰۱ پس از شناسایی وی در فیلمی که او را در حال رقص در جریان تظاهرات یک روز پیش در نوشهر نشان می‌داد، با خشونت از خیابانی در نوشهر در استان مازندران دستگیر کردند. مقامات متعاقباً به مدت شش هفته سرنوشت و محل نگهداری او را از خانواده‌اش پنهان ساختند، امری که به منزله جرم بین‌المللی ناپدیدسازی قهری است. در آبان ۱۴۰۱، به او اجازه داده شد یک تماس تلفنی بسیار کوتاه با خانواده‌اش داشته باشد و به آنها اطلاع دهد که در درمانگاه بستری شده است. مقامات این تماس را پس از چند ثانیه قطع کردند. خانواده جواد روحی در هفته‌های پس از این مکالمه از جمله با مراجعه به زندان نوشهر به جستجوهای مطرب خود ادامه دادند. در نهایت، در اواسط آبان ۱۴۰۱، مقامات نگهداری وی در زندان را تأیید کردند و در اواخر آبان ۱۴۰۱، اجازه ملاقات وی با خانواده را دادند. جواد روحی طی شش هفته بعد و تا زمانی که مقامات در دی ماه ۱۴۰۱ او را از حکم اعدامش مطلع کردند، از تماس با خانواده‌اش محروم بود. متعاقباً معلوم شد که وی پس از دستگیری، بیش از ۴۰ روز در سلول انفرادی بازداشتگاه شهید کاظمی در زندان تیرکلای ساری به سر برده است. بر اساس اطلاعات رسیده به دست سازمان عفو بین‌الملل، در این مدت وی مورد ضرب و شتم شدید و شلاق از جمله بر کف پا و در حال بسته شده به ستون، شوک الکتریکی با تیزر، نگه داشته شدن در سردخانه و خشونت جنسی از طریق گذاشتن یخ روی بیضه‌هایش به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفت. ماموران سپاه پاسداران همچنین مکرراً اسلحه‌ای را روی سر او قرار داده و تهدید کردند که در صورت عدم «اعتراف» و افشای نام «گروهکی» که با آنها «تبانی» کرده به او شلیک می‌کنند. «گروهک» اصطلاح تحقیرآمیز مقامات جمهوری اسلامی ایران در اشاره به گروه‌های سیاسی مخالف است که از سوی حکومت غیرقانونی اعلام شده‌اند. عفو بین‌الملل اطلاع یافت که در اثر این شکنجه‌ها، جواد روحی دچار بی‌اختیاری ادرار، عوارض گوارشی، مشکلات حرکتی و اختلال در گفتار شده و به‌طور اورژانسی به مرکز درمانی انتقال یافته و به مدت ۴۸ ساعت در درمانگاه بستری بوده است. کتف او نیز که چندین سال قبل تحت جراحی ترمیمی قرار گرفته بود دچار پارگی مجدد شد. وی همچنان از درد شدید کمر لگن و بی‌حسی در پای راست رنج می‌برد که مورد درمان قرار نگرفته و نیاز به مراقبت‌های پزشکی تخصصی دارد. محاکمه جواد روحی در ۲۲ آذر ماه در پشت درهای بسته در شعبه اول دادگاه انقلاب ساری برگزار شد و کمتر از یک ساعت به طول انجامید. او در جریان محاکمه به قاضی گفت که برای دادن «اعترافات» خلاف واقع شکنجه شده است. با وجود این، دادگاه به «اعترافات» اجباری او تکیه کرد و از صدور دستور تحقیقات سرباز زد. به نظر می‌رسد که او به تلافی صحبت‌هایش در دادگاه، بلافاصله پس از محاکمه، به یک بازداشتگاه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در ساری منتقل شد و حدود دو هفته در سلول انفرادی نگهداری شد. وی در دی ماه ۱۴۰۱ به زندان مرکزی نوشهر بازگردانده شد و در آنجا به سر می‌برد.

ماموران سپاه پاسداران، عرشیا تکدستان را در تاریخ ۲ مهر ۱۴۰۱ در نوشهر دستگیر و فردای آن روز به بازداشتگاه شهید کاظمی ساری منتقل کردند. بر اساس اطلاعاتی که عفو بین‌الملل به دست آورده، او در آنجا به مدت ۲۸ روز در سلول انفرادی نگهداری شد و بارها مورد ضرب و شتم و تهدید به مرگ قرار گرفت از جمله با گذاشتن اسلحه روی سرش و تهدید شلیک در صورت عدم «اعتراف» جلوی دوربین فیلمبرداری. بازجوها همچنین تهدید کردند که در صورت عدم «همکاری»، پدرش را بازداشت و شکنجه خواهند کرد. مقامات به مدت ۱۸ روز سرنوشت و محل نگهداری عرشیا تکدستان را از خانواده وی پنهان کردند که مصداق ناپدیدسازی قهری است. در متن دادنامه دادگاه انقلاب، که توسط عفو بین‌الملل بررسی شده، نوشته شده که عرشیا تکدستان پیامی را به شبکه خبری ایران اینترنشنال ارسال کرده و در این پیام ضمن قدردانی از این رسانه به دلیل «ایستادن پشت مردم» از آنها خواسته «به تشویق مردم» ادامه دهند تا «جمهوری اسلامی سرکوب شود». دادگاه انقلاب این پیام را به عنوان یکی از مستندات «محرابه» ذکر کرده است.

مهدی محمدی فرد در ۹ مهرماه ۱۳۹۱ پس از احضار به بازجویی توسط سپاه پاسداران خود را مخفی کرد. او در ساعات اولیه بامداد ۱۰ مهر شناسایی و دستگیر شد. بر اساس اطلاعات به دست آمده سازمان عفو بین‌الملل، دستگیری وی به شیوه ای خشونت‌آمیز شامل ضرب و شتم شدید و زمین زدن با ضربه صورت گرفت که منجر به شکستگی بینی وی شد. این سازمان همچنین اطلاع یافت که پس از دستگیری، وی به مدت یک هفته در یک سلول انفرادی که موش و سوسک داشت نگهداری شد و در این مدت برای اعتراف‌گیری تحت شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی شامل ضرب و شتم شدید و آویزان کردن قرار گرفت. او همچنین مورد تجاوز جنسی قرار گرفت که در حقوق کیفری بین‌المللی به عنوان دخول یک وسیله یا هر قسمتی از بدن به صورت غیر توافقی به واژن، مقعد یا دهان یک نفر دیگر تعریف شده است. این سازمان اطلاع یافته است که مهدی محمدی فرد در اثر تجاوز جنسی دچار جراحات و خونریزی مقعدی شده و به صورت اورژانسی به مرکز درمانی خارج از زندان انتقال یافته است. او پس از یک روز و قبل از بهبودی به بازداشتگاه محل نگهداری‌اش بازگردانده شد. عفو بین‌الملل نتوانست محل بازداشتگاهش در دوران تحقیقات را با قطعیت مشخص کند. وی تا زمان صدور حکم اعدامش در دی ماه ۱۴۰۱، اجازه ملاقات با خانواده‌اش را نداشت.